

forenede Stater i Nordamerika i den sidste Snese Aar, i 1909 solgtes saaledes 350 Millioner Liter Ice-Cream, medens der i 1920 blev solgt 11—1200 Millioner Liter, samt til den hastige Udvikling, Fremstillingen af dette Produkt har haft her i Landet i Løbet af de sidste Aar, maa man antage, at denne Udvikling vil fortsættes, og Mejeribrugget bliver derfor gennem den til Produktet medgaaende Fløde interesseret i Produktets Fremstilling, og i særlig Grad hvis Produktet bliver Genstand for Eksport, hvilket, saa vidt vides, har været Tilfældet med det i Canada fremstillede. Der er da ogsaa overfor Landbrugsministeriet blevet fremsat Indstilling fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation om at træffe Bestemmelser vedrørende denne Produktion, og man maa, uanset at Justitsministeriet i Medfør af § 7 i Lov af 18. April 1910 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m., for saa vidt angaar Forhandling her i Landet af Produktet, vilde kunne fastsætte saadanne Bestemmelser, dog anse det for rigtigst, ogsaa af Hensyn til en mulig Udførsel af Produktet, at disse fastsættes af Landbrugsministeriet, der gennem Smør-, Margarine- og Ostekontrollen vil kunne kontrollere Bestemmelsernes Overholdelse.

Ved Tilvirkningen af Flødeis spiller Raaprodukternes Værdi ikke en saa afgørende Rolle som ved Fremstillingen af Mejeriprodukter, og dette sammenholdt med, at Priskonkurrencen for Produktets Vedkommende endnu synes at holdes indenfor rimelige Grænser, har haft til Følge, at de egentlige Flødeisfabrikker hidtil har holdt et ret højt Fedtindhold i deres Varer. Det kan derfor med nogen Ret siges, at Spørgsmaalet om Fastsættelse af et Minimum af Fedtindhold i Øjeblikket ikke er særlig aktuelt, men det maa heller ikke glemmes, at dette netop kan være en Grund til nu at fastsætte et saadant for at modvirke, at Konkurrencen paa et eller andet Tidspunkt tvinger Fedtindholdet ned under en rimelig Grænse. Der er da ogsaa til Landbrugsministeriet fra Foreningen „Dansk Flødeis“ i Aarhus indsendt et Andragende i saa Henseende, og Ministeriet maa for sit Vedkommende formene, at det vil være paa sin Plads at fastsætte et saadant Minimum af Fedtindhold.

Flødeis konsumeres for en stor Del af Børn, og ikke mindst af Hensyn hertil er der Anledning til at søge sikret, at Varen ikke skader Sundheden, og der kunde derfor være Spørgsmaal om ogsaa at

paabyde Bestemmelser til Sikring af Raavarens Sundhed, ligesom der ogsaa kunde være Grund til at fastsætte et Sundheds- og Renlighedsregulativ for saavel Tilvirkning som Forhandling af Produktet.

Flødeis henregnes i De forenede Stater i Nordamerika til Mejeriprodukter, og i Overensstemmelse hermed blev det i det af den forrige Regering fremsatte Lovforslag foreslaaet, at Flødeis skulde anses for at være et Mejeriprodukt. Naar imidlertid henses til, at Flødeis er et Blandingsprodukt, maa det, selvom Hovedbestanddelen af Flødeis er Mælk eller Fløde, dog anses for betænkeligt at slutte sig til denne Opfattelse. Spørgsmaalet har iøvrigt kun den praktiske Betydning, at Tilvirkningen af Flødeis ikke maa finde Sted paa Margarinefabrikker, saafremt Flødeis henregnes til et Mejeriprodukt, jfr. § 16 i Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. Man maa dog anse det for rigtigst, at Tilvirkning af Flødeis foregaar i Lokaler, der er adskilte fra de Lokaler, som anvendes til Tilvirkning af Surrogater for Mejeriprodukter eller Produkter, der er fremstillet af saadanne Surrogater, og man formener, at det ved den foreslaaede Bestemmelse vil være muligt at tilvejebringe en for Forbrugerne — saavel indenlandske som eventuelt ogsaa udenlandske — tilstrækkelig betryggende Adskillelse mellem disse 2 Virksomheder, selvom Tilvirkningen finder Sted paa en Margarinefabrik.

Naar Flødeis ikke henregnes til Mejeriprodukter, og § 16 i Margarineoven herefter ikke kommer til Anvendelse, vil Bagere og Konditorer ikke være afskaarne fra at tilvirke Flødeis, selv om de har Margarine i Virksomheden, og der er derfor ikke Grund til at indskrænke de foreslaaede Bestemmelser til kun at gælde industrimæssigt tilvirket Flødeis. Af rent praktiske Grunde er dog det Sundheds- og Renlighedsregulativ, som det foreslaas, at Landbrugsministeren kan fastsætte, indskrænket til kun at omfatte industrimæssigt tilvirket Flødeis, idet Smør-, Margarine- og Ostekontrollen, hvem det vil blive overdraget at føre Tilsyn med Overholdelsen af de i dette Regulativ indeholdte Bestemmelser, ikke paa dette Omraade vil kunne paatage sig Kontrol i videre Omfang, og det er i Konsekvens heraf, at det i § 2 udtrykkelig anføres, at den Sundhedskommissionerne paahvilende Tilsyns- pligt ikke berøres af nærværende Lov.

I det tidligere forelagte Lovforslag var